Walt Disney's
DONALD DUCK
EEN VROLIJK WEEKBLAD
LOSSE NUMMERS 20 CT. VOOR ABONNE'S 15 CENT
No 23
4 JUNI 1955

HIER SPREEKT DONALD DUCK

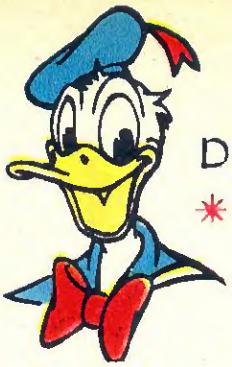

BESTE VRIENDEN EN VRIENDINNEN

OOM DONALDS *BRIEVENBUS*

In de krant heb ik laatst een artikel gelezen van iemand, die een bezoek had gebracht aan Peking, de hoofdstad van China. Hij vertelt daarin, dat er in Peking veel duiven zijn. Nu, dat is niets bijzonders, maar er was die mijnheer iets opgevallen, dat wèl de moeite waard was. Als de duiven over hem heen vlogen, maakten zij een geweldig lawaai. Het was net het geluid van een straaljager. Verwonderd had hij aan een Chinees gevraagd, hoe dat lawaai veroorzaakt werd. Lachend had de Chinees toen geantwoord, dat men er in Peking gewoonte van maakt, fluitjes aan de poten van de duiven vast te maken. Als nu de duiven gaan vliegen, maken de fluitjes een lawaai, dat doet denken aan 't geluid van een straaljager. Het grapje is aardig bedacht, maar ik moet je eerlijk zeggen, dat ik het toch niet leuk vind. Het doet mij denken aan sommige Nederlandse jongens (en zelfs aan meisjes), die de dieren nooit met rust kunnen laten. Nu wil ik niet eens denken aan de lafaards, die vogelnestjes uithalen, meikevers de pootjes uittrekken, kikvorsen opblazen enz. Degenen, die dit doen verdienen alleen maar straf en minachting.
Neen, er zijn heel wat kinderen, die de dieren alleen maar lastig vallen. Zij plagen honden en katten, sluiten konijnen in te nauwe hokken op, verzorgen hun duivenhokken niet, sarren apen in dierentuinen, maken vogeltjes in kooien aan het schrikken en ga zo maar door. Ik weet heel goed, dat het in zulke gevallen niets eens de bedoeling is de dieren kwaad te doen. Het gebeurt veeleer om pret te maken.
Als je er echter eventjes over nadenkt, zul je begrijpen, dat de dieren zelf het helemaal niet leuk vinden. Zij zullen liever met rust worden gelaten en goed worden verzorgd.
Ik hoop, dat jullie hier vooral in dit voorjaar goed op zult letten.

DONALD

De postbode vroeg me van de week van wie toch al die brieven zijn, die ik iedere week krijg. „Die komen van de jongens en meisjes, die „Donald Duck" lezen," vertelde ik hem. Nou, daar keek hij van op, dat begrijpen jullie. Het is dan ook een hele stapel, die hij me iedere dag komt brengen. Jullie weten mijn adres: „Donald Duck", Postbus 792, Amsterdam. Tot schrijfs, allemaal!

MAGGY VERVOORT, APELDOORN. Je had dat verhaal uit „Donald Duck" keurig overgeschreven, Maggy. Maar probeer eens zelf een verhaaltje te verzinnen. Je mag het me altijd opsturen en dan zal ik je eerlijk vertellen, hoe ik het vind.

RITA REYS, AMSTERDAM. Ik zou best eens bowl bij jullie thuis willen komen drinken van de zomer, Rita. Wie weet doe ik het eens. Maar ik kan je echt niks beloven. Je begrijpt wel, dat ik het erg druk heb.

HENK CROON, HAARLEM. Ik vond het een leuk gedichtje, dat je me schreef, Henk. Heb je het op school geleerd? Hoe gaat het op school? Ga je over naar de derde klas denk je? Doe maar goed je best.

MARIANNE KINGMA, ROTTERDAM. Je moet me toch eens vertellen wat je allemaal moest weten voor dat verkeersexamen, of ben je dat weer vergeten? Lees je nog steeds zo veel? Ik doe het ook zo graag.

MARTIEN VERINGA, NUNSPEET. Hoe gaat het met je, jochie? Je wandelt zeker erg veel. Geniet maar goed in Nunspeet, dan ben je gauw helemaal beter en kun je weer vlug naar huis terug.

Vervolg op pagina 11

ONZE WEKELIJKSE PRIJSVRAAG

„Weet u, waar ik veel liever naar toe zou willen gaan?" vroeg Jan, toen hij in de trein naar Haarlem zat en de conducteur zijn kaartje kwam knippen.
„Misschien wel naar Arnhem of Alkmaar," lachte de conducteur. — „O, nee," zei Jan, „dat hebt u mis!" Hij haalde een blaadje papier te voorschijn en terwijl hij dit aan de conducteur gaf, zei hij: „Ik heb hier zes zinnen opgeschreven. In iedere zin staat één verkeerde letter. Als u nu alle verkeerde letters door de juiste vervangt en deze dan in een bepaalde volgorde opschrijft, weet u waar ik naar toe wil."

De conducteur deed het en zei even later: „Tjonge, tjonge, dat is niet naast de deur." Proberen jullie ook eens uit te vinden, waar die Jan heen wil. Heb je de naam van 't werelddeel gevonden, schrijf het woord, dat uit zes letters bestaat, dan op 'n briefkaart en zend deze vóór 9 Juni aan „Donald Duck", Postbus 792, Amsterdam. Links bovenaan zet je: Oplossing nummer 23. Veel succes, allemaal!
1. Als onze juffrouw gaat voorlezen, zit ze altijd midden in de plas. 2. Als je aan tafel gaat, vergeet dan niet om eerst je honden te wassen. 3. Teken jij eens een mooie vechthoek op het bord, Frits, zei de meester. 4. Karel stopte al de aardappels in de mond. 5. Zodra het mooi weer is, gaat Toos er met haar nieuwe niets op uit. 6. De vonken vlogen in de lucht en zongen hun hoogste lied.

Eerste prijs: Een prima fototoestel, Kodak zes -20 Brownie. Model E. winkelwaarde f 28.-; tweede prijs: een mooie vulpen met gouden pen, merk Osmia, winkelwaarde f 16.50 derde t./m. vijftiende prijs: een fraai vulpotlood.

DONALD DUCK
EEN VROLIJK WEEKBLAD

Uitgave van „Margriet", weekblad voor Moeder en Kind. Adres: Huidekoperstraat 20, Amsterdam. Telef. 36500. Postgiro 119131. Abonnementsprijs voor Nederland 15 cent per week of f 1.95 per kwartaal, Losse nummers 20 cent. Voor België 30 fr. per kwartaal. Adres voor België: De Geïllustreerde Pers N.V., Grote Steenweg 660, Berchem-Antwerpen. Betalingen per postmandaat of P.C.R. 86491. Voor Indonesië, Nieuw Guinea, de Nederlandse Antillen en Suriname f 1.95 per kwartaal; voor alle overige landen f 2,75 per kwartaal. *Copyright 1955 Walt Disney Productions „De Geïllustreerde Pers N.V.". — Alle rechten voorbehouden.*

WALT DISNEY

DE KLEINE BOZE WOLF

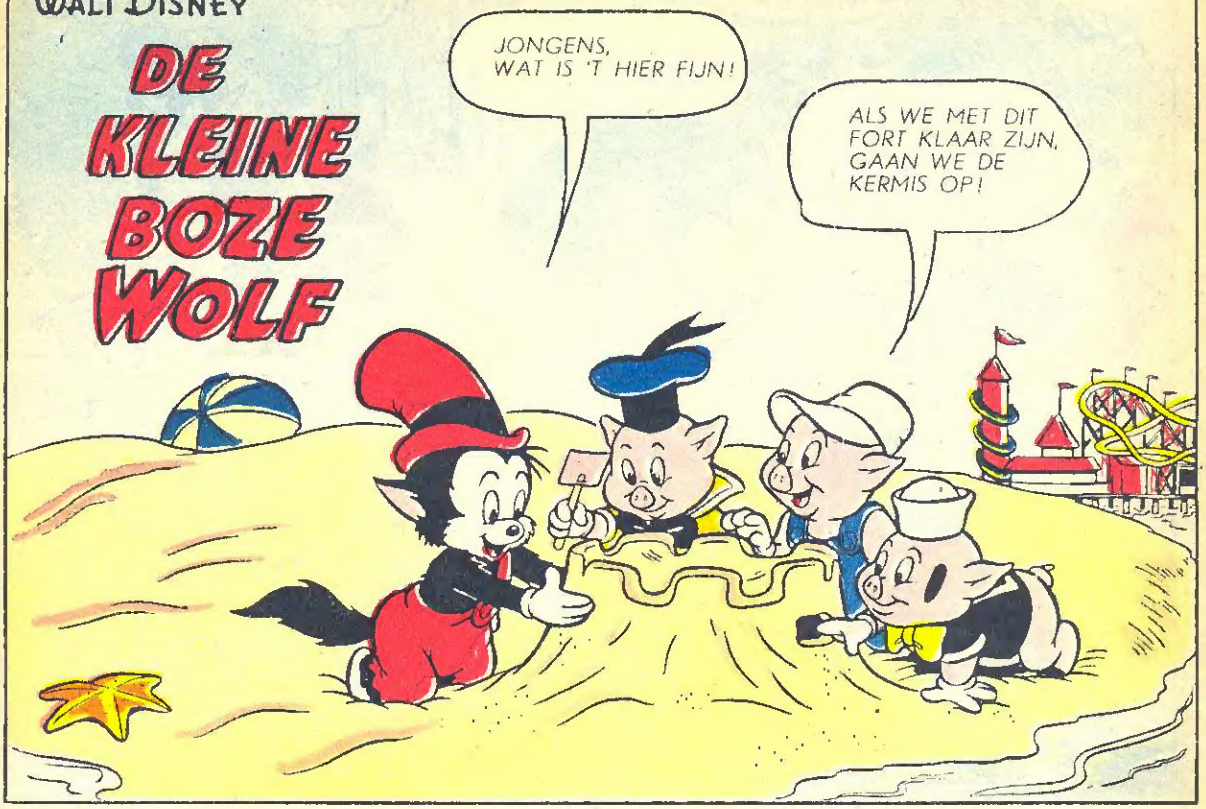

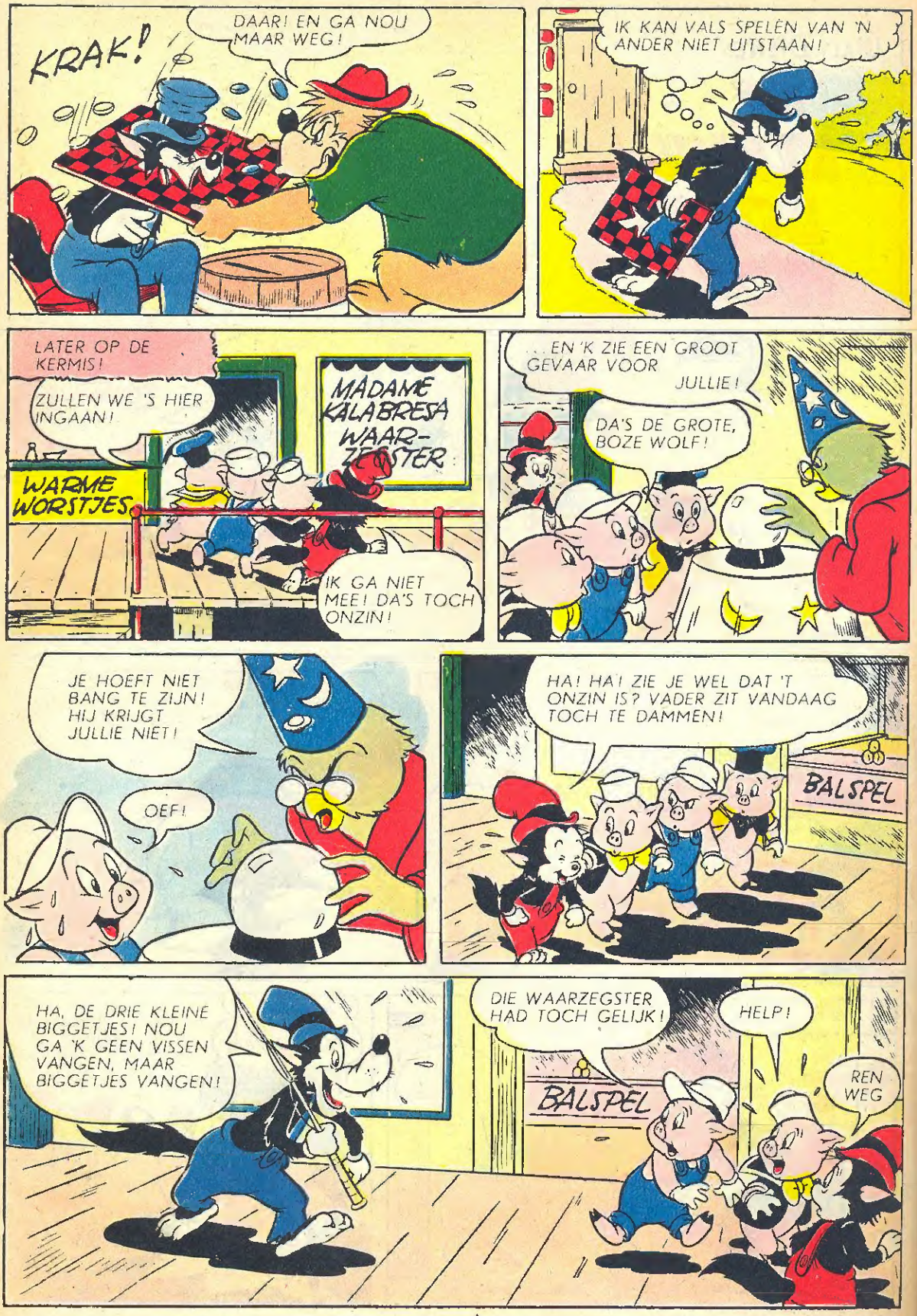
KRAK!
DAAR! EN GA NOU MAAR WEG!
IK KAN VALS SPELEN VAN 'N ANDER NIET UITSTAAN!
LATER OP DE KERMIS!
ZULLEN WE 'S HIER INGAAN!
MADAME KALABRESA WAARZEGSTER
WARME WORSTJES
IK GA NIET MEE! DA'S TOCH ONZIN!
...EN 'K ZIE EEN GROOT GEVAAR VOOR JULLIE!
DA'S DE GROTE, BOZE WOLF!
JE HOEFT NIET BANG TE ZIJN! HIJ KRIJGT JULLIE NIET!
OEF!
HA! HA! ZIE JE WEL DAT 'T ONZIN IS? VADER ZIT VANDAAG TOCH TE DAMMEN!
BALSPEL
HA, DE DRIE KLEINE BIGGETJES! NOU GA 'K GEEN VISSEN VANGEN, MAAR BIGGETJES VANGEN!
DIE WAARZEGSTER HAD TOCH GELIJK!
HELP!
REN WEG
BALSPEL

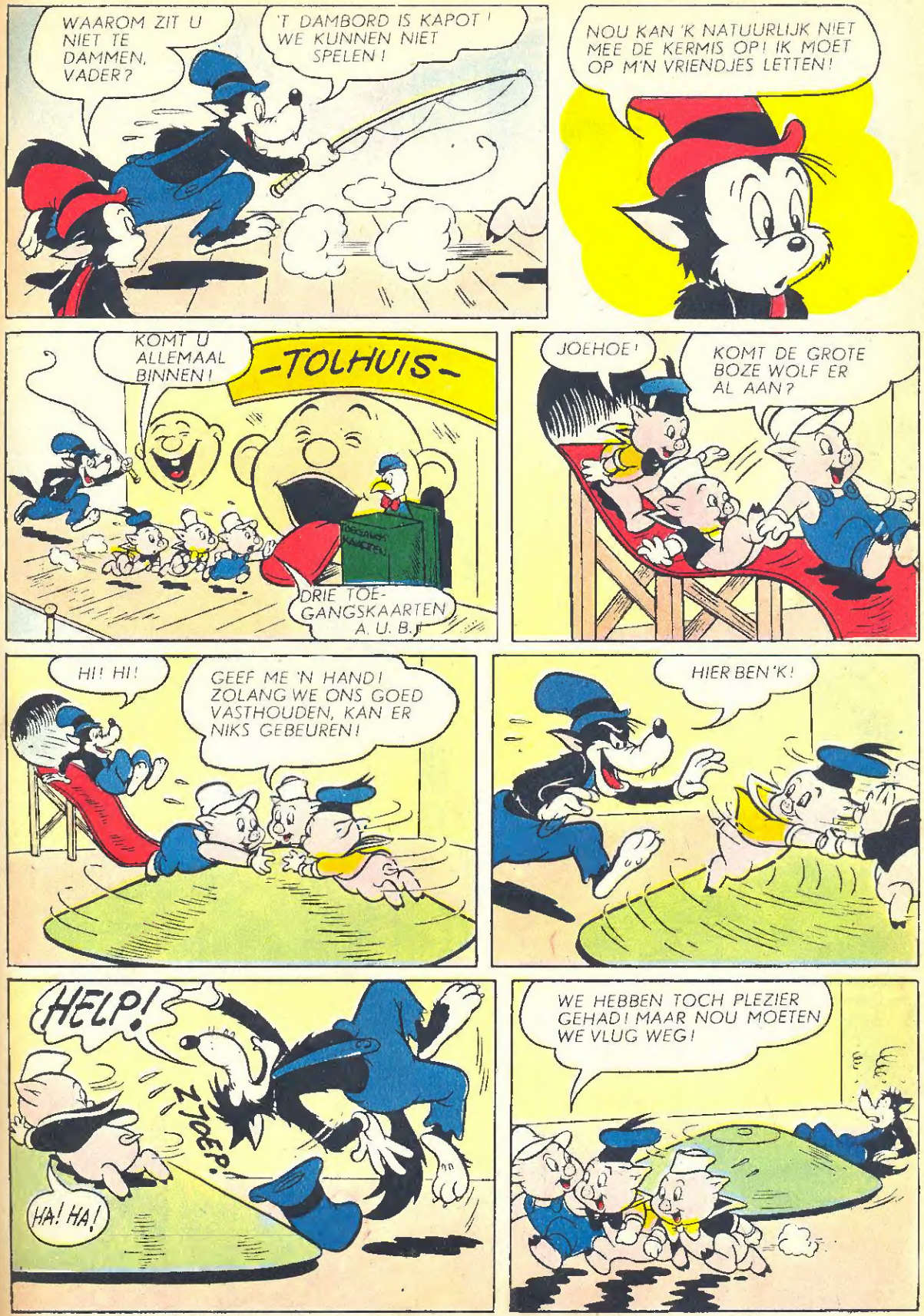
WAAROM ZIT U NIET TE DAMMEN, VADER?
'T DAMBORD IS KAPOT! WE KUNNEN NIET SPELEN!
NOU KAN 'K NATUURLIJK NIET MEE DE KERMIS OP! IK MOET OP M'N VRIENDJES LETTEN!
KOMT U ALLEMAAL BINNEN!
-TOLHUIS-
DRIE TOEGANGSKAARTEN A. U. B.!
JOEHOE!
KOMT DE GROTE BOZE WOLF ER AL AAN?
HI! HI!
GEEF ME 'N HAND! ZOLANG WE ONS GOED VASTHOUDEN, KAN ER NIKS GEBEUREN!
HIER BEN 'K!
HELP!
ZJOEP!
HA! HA!
WE HEBBEN TOCH PLEZIER GEHAD! MAAR NOU MOETEN WE VLUG WEG!

VADER HEEFT ZE NIET KUNNEN VANGEN! WAT VIND 'K DAT FIJN!
DAG WOLFJE!
UITGANG

GA MAAR VLUG NAAR HUIS! DA'S VEILIGER!
EERST WILLEN WE NOG PRET MAKEN! WE ZIJN NIET BANG!

DE WAARZEGSTER HEEFT TOCH GEZEGD, DAT WE NIET BANG HOEVEN TE ZIJN?

HOE KUNNEN ZE DAT NOU GELOVEN! DIE WAARZEGSTER WEET TOCH NIET HOE VADER IS?

WAAR ZIJN ZE NAAR TOE GEGAAN?
LAAT U ZE TOCH MET RUST!

DAAR ZIJN ZE AL, OP DE BERG EN DAL EXPRES!

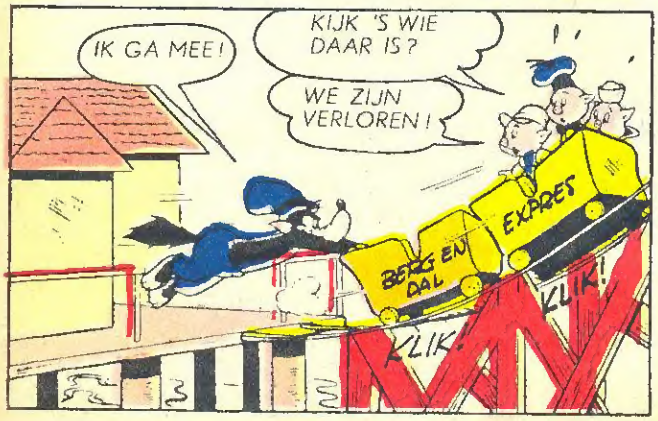
IK GA MEE!
KIJK 'S WIE DAAR IS?
WE ZIJN VERLOREN!
BERG EN DAL
EXPRES
KLIK
KLIK

NOU KUNNEN JULLIE NIET MEER WEGLOPEN!
BERG EN DAL
EXPRES

O, . . . VADER STAAT OP! DA'S VEEL TE GEVAARLIJK!
VADER, GA ZITTEN! DADELIJK VALT U!
WAT ZAL IK VANAVOND LEKKER ETEN!
IK DENK 'T NIET!
TOT ZIENS MIJNHEER WOLF!
HELP!
IK HOOP DAT HIJ NOU MEE NAAR HUIS GAAT!
HEBT U ERGENS PIJN?
NEE HOOR, IK BEN ALLEEN MAAR NAT!
WAAROM LACH JE? VIND JE 'T ZO LEUK DAT 'K IN 'T WATER VIEL?
IK LACH OM UW HOED! DIE DOET ZO RAAR!
GEEN WONDER! MOET JE ZIEN!
ZAL 'K DIE VOOR VANAVOND BAKKEN?
IK WIL GEEN VIS! IK WIL BIGGEN-VLEES EN ANDERS NIKS!
ZUCHT!

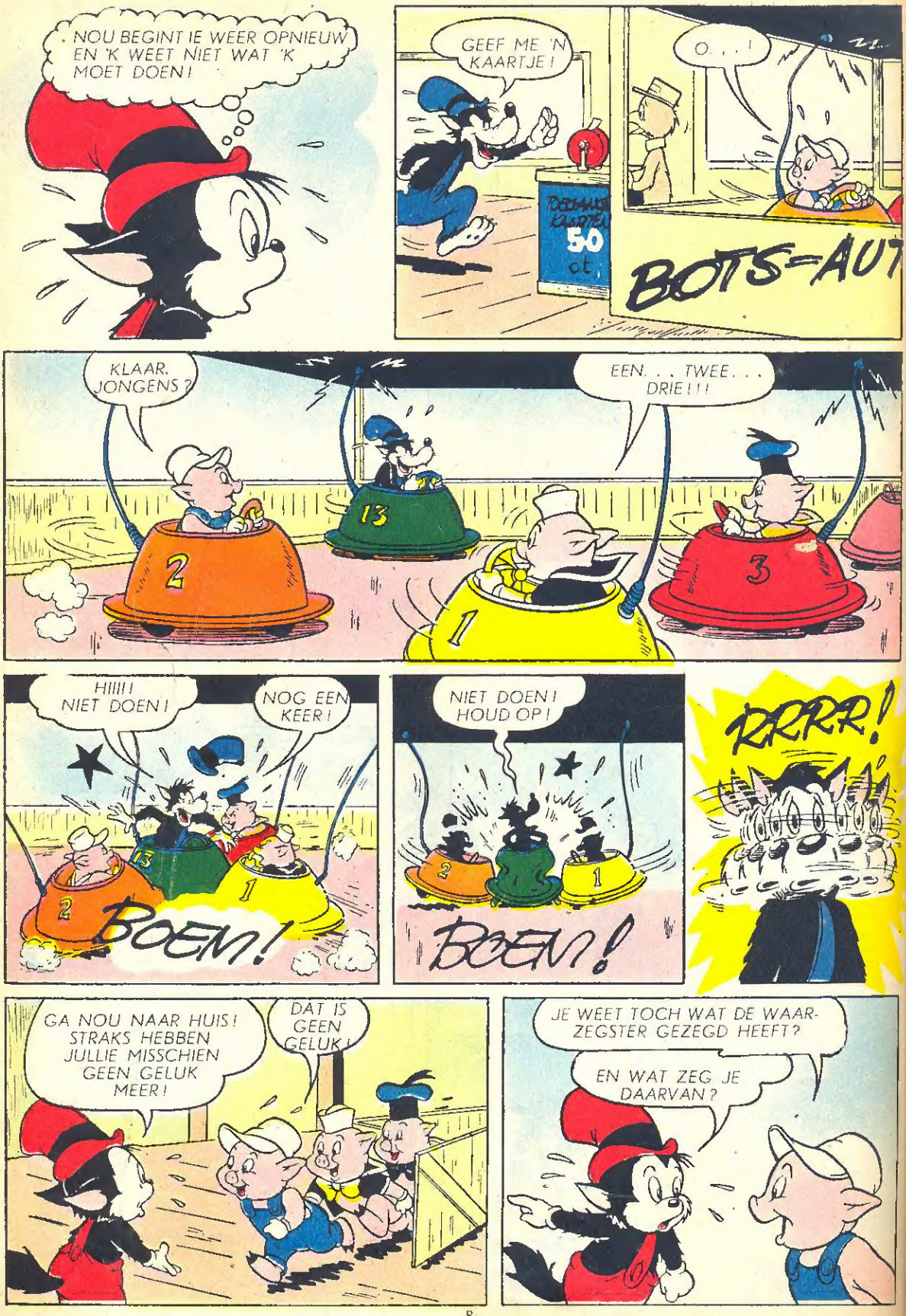
NOU BEGINT IE WEER OPNIEUW EN 'K WEET NIET WAT 'K MOET DOEN!
GEEF ME 'N KAARTJE!
O. . . !
50 ct.
BOTS-AUT
KLAAR, JONGENS?
EEN. . . TWEE. . . DRIE!!!
2
13
1
3
HIIII! NIET DOEN!
NOG EEN KEER!
BOEM!
NIET DOEN! HOUD OP!
BOEM!
RRRR!
GA NOU NAAR HUIS! STRAKS HEBBEN JULLIE MISSCHIEN GEEN GELUK MEER!
DAT IS GEEN GELUK!
JE WEET TOCH WAT DE WAARZEGSTER GEZEGD HEEFT?
EN WAT ZEG JE DAARVAN?

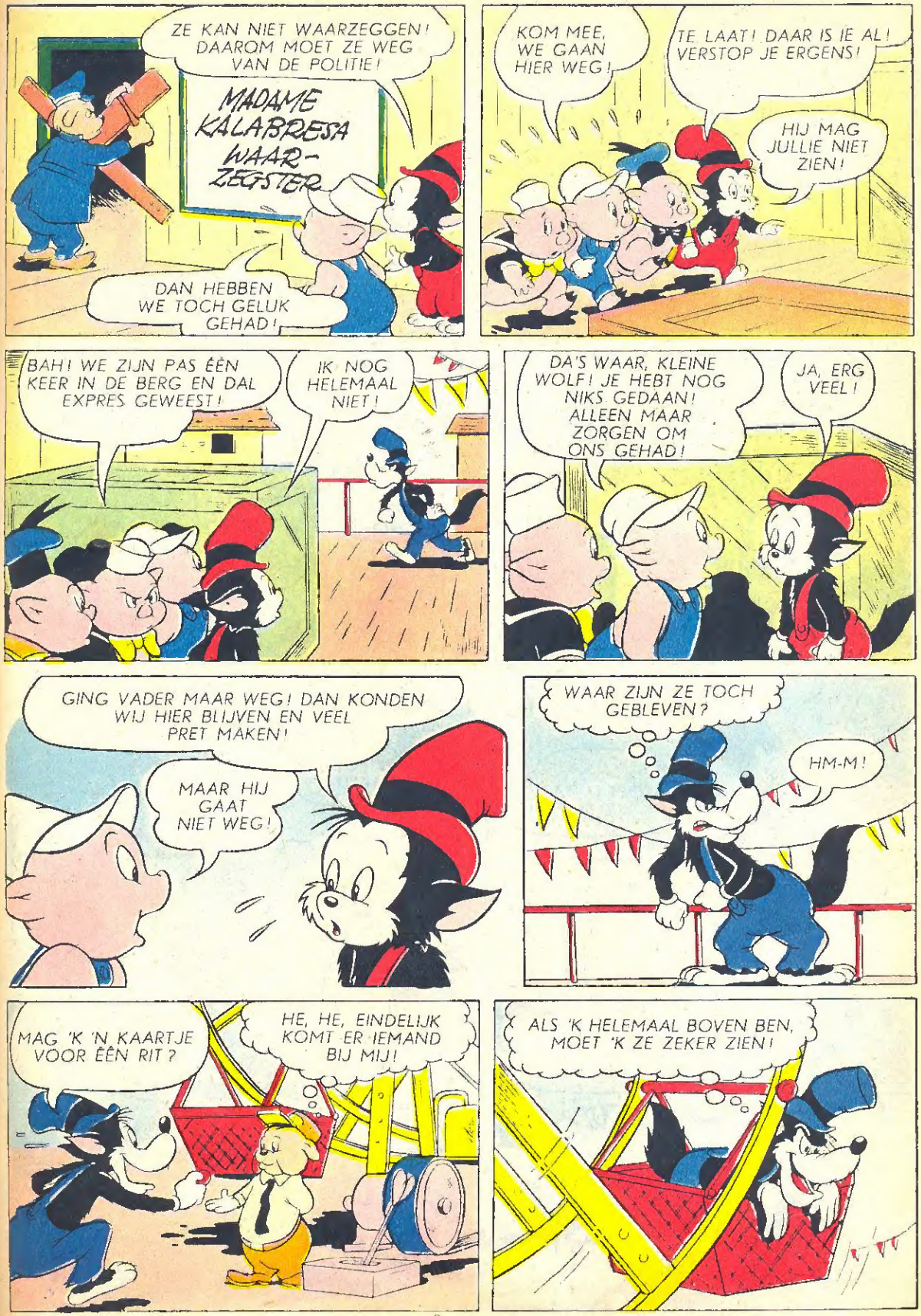
ZE KAN NIET WAARZEGGEN! DAAROM MOET ZE WEG VAN DE POLITIE!
MADAME KALABRESA WAAR-ZEGSTER
DAN HEBBEN WE TOCH GELUK GEHAD!
KOM MEE, WE GAAN HIER WEG!
TE LAAT! DAAR IS IE AL! VERSTOP JE ERGENS!
HIJ MAG JULLIE NIET ZIEN!
BAH! WE ZIJN PAS ÉÉN KEER IN DE BERG EN DAL EXPRES GEWEEST!
IK NOG HELEMAAL NIET!
DA'S WAAR, KLEINE WOLF! JE HEBT NOG NIKS GEDAAN! ALLEEN MAAR ZORGEN OM ONS GEHAD!
JA, ERG VEEL!
GING VADER MAAR WEG! DAN KONDEN WIJ HIER BLIJVEN EN VEEL PRET MAKEN!
MAAR HIJ GAAT NIET WEG!
WAAR ZIJN ZE TOCH GEBLEVEN?
HM-M!
MAG 'K 'N KAARTJE VOOR ÉÉN RIT?
HE, HE, EINDELIJK KOMT ER IEMAND BIJ MIJ!
ALS 'K HELEMAAL BOVEN BEN, MOET 'K ZE ZEKER ZIEN!

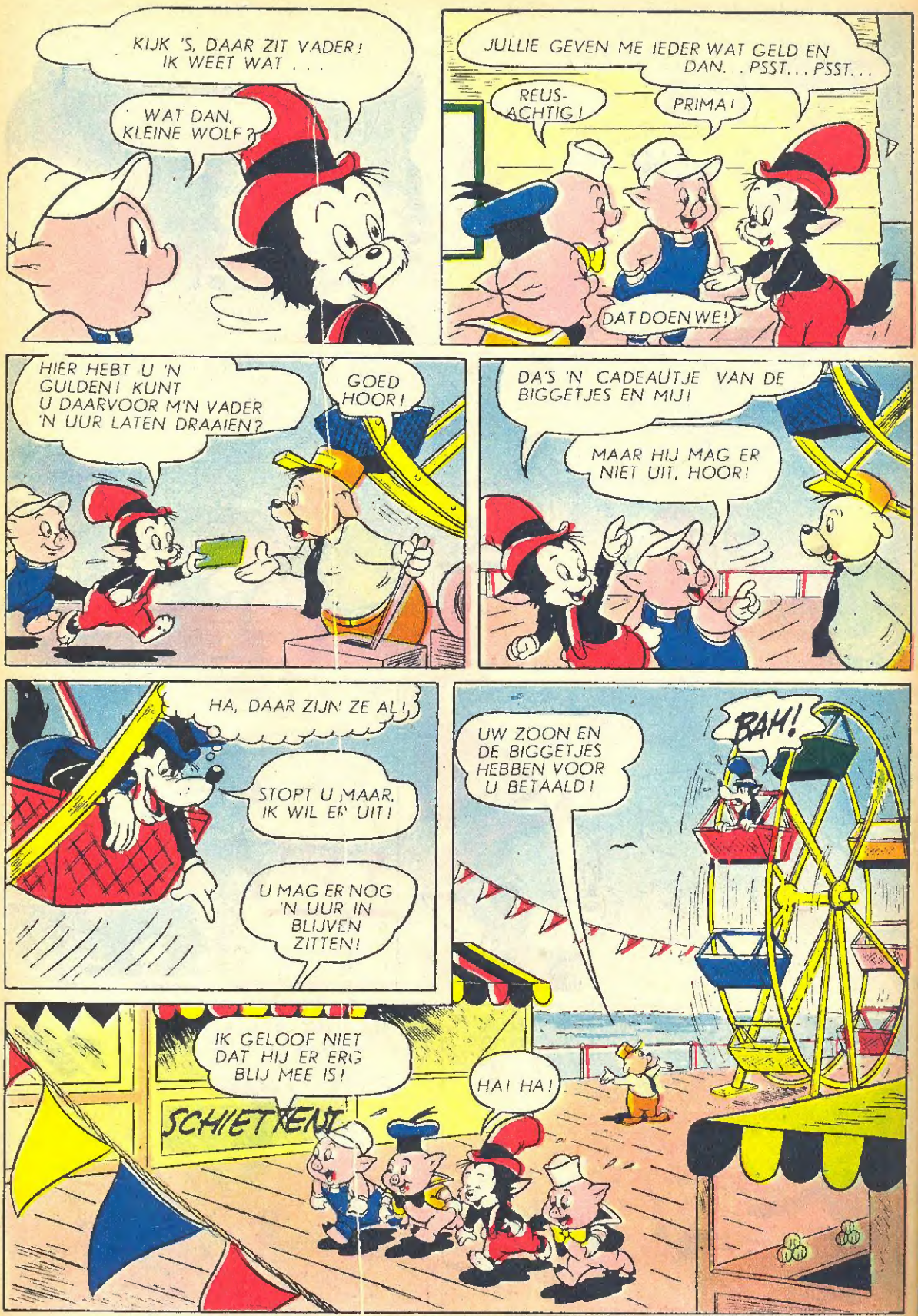
KIJK 'S, DAAR ZIT VADER! IK WEET WAT . . .
WAT DAN, KLEINE WOLF?
JULLIE GEVEN ME IEDER WAT GELD EN DAN... PSST... PSST...
REUS-ACHTIG!
PRIMA!
DAT DOEN WE!
HIER HEBT U 'N GULDEN! KUNT U DAARVOOR M'N VADER 'N UUR LATEN DRAAIEN?
GOED HOOR!
DA'S 'N CADEAUTJE VAN DE BIGGETJES EN MIJ!
MAAR HIJ MAG ER NIET UIT, HOOR!
HA, DAAR ZIJN ZE AL!
STOPT U MAAR, IK WIL ER UIT!
U MAG ER NOG 'N UUR IN BLIJVEN ZITTEN!
UW ZOON EN DE BIGGETJES HEBBEN VOOR U BETAALD!
BAH!
IK GELOOF NIET DAT HIJ ER ERG BLIJ MEE IS!
SCHIETTENT
HA! HA!

DITJES en DATJES van

ONZE VOORNAMEN

Ik kan wel merken, dat jullie weer namen in mogen sturen op het bekende adres: „Donald Duck", Postbus 792, Amsterdam. Links bovenaan op de enveloppe moet je zetten: Onze Voornamen.

Hampie Meurs, Amsterdam. Jij zou graag de betekenis van de naam Karina weten. Deze naam is een afleiding van de Zweedse naam Karin, en deze is op zijn beurt weer afkomstig uit het Grieks. Daar luidt hij Catharina. De betekenis ervan is: „De reine, de zuivere".

Juul de Vries, Zwolle. Jij zegt, dat jouw volledige naam Julius is. Julius is van Latijnse oorsprong, en de betekenis ervan is: „De glanzende". De meisjesnaam die er bij hoort is Julia of Juliana. Ook deze namen kun je het beste uitleggen als „De glanzende".

Jelle Hof, Berlikum (Fr.) Jij hebt een echte Friese naam. De betekenis ervan is: „De edele". Deze naam wordt ook wel als Jelte geschreven.

Holst Meijer, Berlikum (Fr.) Jouw naam is van Germaanse oorsprong en betekent: „Held". Is dat even wat!

Yvonne Vos, Amsterdam. De betekenis van Gwendolynette is: „Blank meisje". Het is een fantasievorm van de naam Gwendolyn en hij is afkomstig uit het graafschap Wales in Groot Brittannië.

Florence Oberman, Rotterdam. Florence is een Franse naam en betekent: „Bloemrijke".

Coenraad Nijkamp, Rijssen. Coenraad komt uit het oude Germaans. De betekenis is: „Stoutmoedige raadgever". De meest bekende afkortingen zijn: Koen, Koert en Con.

DE RAADSELKIST

1. VAN KANS TOT GRAM

Probeer in de hokjes van links naar rechts goede woorden in te vullen, waarbij je slechts één letter uit het woord, dat een regel hoger staat, mag veranderen. In drie keer kun je op deze wijze van kans naar gram komen.

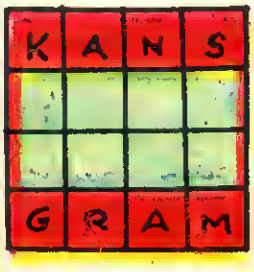

2. WELKE MEISJES ZIJN TWEELINGEN?

3. RAADSELS

a. Ik ben een woord van zeven letters. Je kunt in mijn eerste vier letters lezen. Mijn volgende twee vormen de naam van een oude lengtemaat. Mijn laatste letter is zo rond als een hoepeltje. In mijn geheel ben ik een plaats in Nederland. Welke?

b. Mijn eerste vier letters hebben iets met stromend water te maken. De overige zes letters duiden iets aan dat hoog is en dat je veel in Zwitserland kunt vinden. In mijn geheel ben ik de naam van een plaats in Nederland. Welke?

OPLOSSINGEN VAN DE RAADSELKIST No. 22

1. **Schuifraadsel:**

W O E S T E L I N G
K I N D E R E N
V A L L U I K
T E L R A A M
B E K E U R E N
M I D D E L

De namen zijn Willem en Eduard.

2. **Ken je deze vogel?** 1. Zwarte Kaketoe, 2. Kluut, 3. Toekan, 4. Zilvermeeuw, 5. Lepelaar, 6. Uil.

3. **Verborgen dierennamen.**
in zin 1: eend, paard, aal,
2. gier, hond,
3: kat, os, mees, uil.

DE ANTWOORDEN OP EVEN NADENKEN

1. het maakt z'n eerste reis,
2. de sterrenhemel,
3. met de kieuwen.

MAAK ZELF JE VRIENDINNETJES!

Als je je eenzaam voelt en behoefte aan gezelschap hebt, kun je in een wip een leuk vriendinnetje te voorschijn toveren.

Op een stukje dubbelgevouwen, stevig tekenpapier, teken je het model van het halve poppetje, dat je hier ziet afgebeeld. Je knipt het daarna precies langs de buitenste lijnen uit en zet je nieuwe vriendinnetje dicht bij je op tafel neer. Op deze manier kun je net zoveel vriendinnetjes voor jezelf maken, als je maar wilt.

* * *

OOM DONALD'S BRIEVENBUS

(Vervolg van pagina 2)

JAN v. d. BEN, OUDERKERK a. d. IJSSEL. Stelde de tekening, die je voor me gemaakt hebt, Ouderkerk voor? Dat heb je knap gedaan, Jan! Stuur me er nog maar eens een. Ik ben er altijd blij mee.

ERMIE SCHOUTEN, HAARLEM. Ik vond „De Woestijn Leeft" ook zo'n mooie film. Ik wist niet, dat er in woestijnen nog zoveel dieren zouden leven. Heb je dit jaar al weer kunnen zwemmen?

OPLETTEN ALLEMAAL!

De winnaars en winnaressen van de prijsvraag in nummer 17 zijn:
Eerste prijs, een fototoestel: Roelie Betzema, **Emmen.** Tweede prijs, een vulpen: Mia Jennekens, **Valkenburg.** Derde tot en met vijftiende prijs, een vulpotlood:
Carolien Stöger, **Bergen op Zoom;**
Bob Schreuder, **Wassenaar;**
Lia van Vooren, **Hulst;**
Annie Luback, **Oegstgeest;**
Rolf von Fürstenrecht, **Oudenbosch;**
Joke Burgersdijk, **Badhoevedorp;**
Robbie Triebert, **Bolsward;**
G. Boogaard, **Enkhuizen;**
Anna Idzenga, **Welsrijp;**
Simon Weijel, **Amersfoort;**
Antje Hofmeijer, **Hengelo;**
M. Blokland, **Velp;**
Henk Vrieze, **Winschoten.**

De oplossing van de wekelijkse prijsvraag in nummer 21 luidt: 50.

Professor Aronnax herinnerde zich zijn studeerkamer, ver weg, in Frankrijk, met de duizenden boeken en hij vroeg zich af, hoe het er daar nu wel zou toegaan.

PROFESSOR ARONNAX, zijn helper Conseil en de harpoenier Ned Land zijn, toen zij in de Stille Zuidzee naar een gevaarlijk monster zochten, aan boord van de geheimzinnige duikboot „Nautilus" terecht gekomen, die onder commando staat van kapitein Nemo. Terwijl de professor bij Nemo blijft gaan Ned Land en Conseil naar het onderzese eiland Crespo. Onderweg klimmen zij in een wrak van een eeuwenoud schip en vinden er koffers vol goud en diamanten. Zij kunnen opeens niet meer uit het wrak en raken, door gebrek aan zuurstof, bewusteloos. Op het nippertje worden zij door kapitein Nemo gered. Aan boord van de „Nautilus" laat Nemo aan Ned de kostbaarheden zien, die hij in andere wrakken heeft gevonden. Plotseling krijgt de „Nautilus" een verschrikkelijke schok. Ned Land wordt bijna ondersteboven gelopen door een matroos, die roept: „Red je, voor het te laat is . . .!"

Ned Land duwde de matroos opzij en rende de gang in. Overal liepen mannen door elkaar en boven alle lawaai uit hoorde hij de stem van kapitein Nemo, die riep: „Sluit de waterdichte schotten!" Er klonk een schurend geluid en opeens werd het ruisen van het binnenstromende water zachter. Ned begreep, dat de schotten gesloten waren en dat het schip nu geen gevaar meer liep te vergaan. Maar waardoor was het grote lek gekomen? Ned liep verder, tot hij aan het einde van de gang een troepje mannen voor een waterdicht schot zag staan. Erachter hoorde hij duidelijk het binnenstromende water. Opeens werd hij opzij geduwd en ging kapitein Nemo tussen de mannen staan.

„Kunnen jullie het houden?" vroeg hij. Een van de matrozen groette met zijn hand aan zijn pet en zei: „Verder dan deze ruimte kan de zee niet komen, kapitein. . . ."

„Mooi," zei Nemo. „Zijn er verder nog bijzonderheden?" De mannen schudden hun hoofd. „Hoe staat het met de instrumenten?" — „Wij hebben er een paar kunnen redden," zei de matroos. „De andere zijn nog binnen, die kunnen we wel opgeven. . . ." Ned hoorde de kapitein zacht iets mompelen. „Wat zijn dat voor instrumenten, kapitein?" vroeg hij.

Nemo keek hem aan. „Ze waren mijn levenswerk," zei hij zacht. „Jarenlang heb ik er aan gewerkt en nu. . . . nu is alles verloren. . ." Ned Land keek hem aan. Hij dacht aan 't gevaar, dat Nemo had gelopen, toen hij Conseil en hem uit het wrak op de zeebodem had gered. Om zich heen hoorde hij een paar matrozen met elkaar praten. „We zijn tegen een grote onderzeese rots gevaren," zei een van hen. „We kunnen nu beter maken, dat we hier gauw uit de buurt komen, want er leven hier allerlei gevaarlijke beesten. . . ." Kapitein Nemo knikte. „Ja," zei hij, „we zijn in een gevaarlijk stuk van de oceaan. . . . Hopelijk komen we er weer veilig uit ook. ." Hij zweeg even en zei dan weer zacht: „Mijn levenswerk is vernietigd. . Al die jaren hard werken. . . . voor niets. . . ."

Ned Land nam een besluit. Hij ging voor kapitein Nemo staan en zei: „Kapitein, u hebt ons het leven gered en dat zal ik nooit vergeten. Ik zal nu voor u die instrumenten uit het onder water gelopen ruim halen. . Is er nog een andere toegang behalve deze hier?"

Toen Ned zich omdraaide zag hij de „Nautilus" voorbijvaren. Zou hij zijn vrienden nog ooit terugzien?

„We zit
„Ee

Een paa
het plaf
manhen
Hij zwe
Land, je
een van
Ned vol
een klei
cmlaag
Door ee
Het wat
„Waar
anders
van het
trek. „D
erg zwa
Ned liet
kracht
maar hi
kwam h
stonden

Toen Ned

„We zitten hier in een grote, onderzeese rotstuin," zei kapitein Nemo. „Eén verkeerde beweging en het schip stoot lek tegen een rots."

WALT DISNEY'S TWINTIG DUIZEND MIJLEN onder Zee

Een paar matrozen riepen door elkaar: „Er is nog een luik.... boven in het plafond...." — „Stil!" bulderde Nemo. Zijn ogen fonkelden en de mannen zwegen verschrikt. „Wacht met praten tot ik iets heb gevraagd!" Hij zweeg even en legde dan zijn hand op de schouder van Ned. „Ned Land, je bent een dappere man en een goed mens," zei hij. „Hij wenkte een van de matrozen en zei: „Breng hem naar het luik...."

Ned volgde de matroos een trap op en toen een smalle gang door. Voor een klein luik bleven zij staan. De matroos maakte het open. Ned keek omlaag en zag een heldere verlichte ruimte, die bijna vol water stond. Door een groot gat stroomde de zee met bulderend geweld naar binnen. Het water schuimde en kolkte wild en steeg hoger en hoger.

„Waar zijn die instrumenten?" vroeg Ned. „Ik zal vlug moeten zijn, anders is de ruimte vol gelopen en komt de zee door dit luik in de rest van het schip!" De matroos knikte en wees naar een hoek van het vertrek. „Daar staan ze," zei hij. „Ze zijn in kleine houten kistjes gepakt en erg zwaar.... haast u!"

Ned liet zich door het luik in het schuimende water zakken en dook. De kracht van het binnenstromende water drukte hem naar de andere kant, maar hij klemde zijn tanden op elkaar en spande al zijn krachten in. Even kwam hij boven om lucht te happen en toen dook hij weer. De kistjes stonden juist waar de matroos ze hem had gewezen en ze waren erg zwaar. Hij vroeg zich af, wat het voor instrumenten zouden zijn, waar kapitein Nemo al die jaren op had gewerkt. Met een kistje tegen zijn borst gedrukt, zwom hij terug naar het luik en gaf het aan de matroos. Het water steeg hoger en hoger en Ned wist, dat hij vlug moest zijn, als hij die twee of drie overblijvende kistjes ook nog wilde redden.... Opnieuw dook hij en hij was bijna bij de instrumenten, toen hij plotseling een ijskoude rilling door zijn lijf voelde gaan. Daar, vlak voor hem, schoot een donkere schaduw door het water.... Zo snel hij kon zwom Ned naar het luik, maar plotseling voelde hij, hoe slijmerig koude vangarmen zich om zijn benen sloten en hoe hij langzaam naar beneden werd getrokken! Hij begreep, dat er met het zeewater een inktvis naar binnen was getrokken en het dier, dat waarschijnlijk even bang was als hij, had zich aan hem vastgeklampt. Met inspanning van al zijn krachten zwom Ned omhoog. „Help!" schreeuwde hij, „help! Geef me een mes.. vlug.."

Opeens zag hij het gezicht van Conseil boven zich, die was ook op het lawaai afgekomen en begreep in welk gevaar zijn vriend verkeerde. Hij draaide zich om en stak Ned vlug een harpoen toe. De harpoenier greep het wapen en stak er mee naar de inktvis. Hij voelde, dat hij het dier raakte en zag, hoe het water om hem heen zwart kleurde, door de inktwolk, die het beest als laatste verdedigingsmiddel van zich af spoot. Nu lieten de vangarmen los en plotseling voelde Ned, dat hij weer vrij was.... Langzaam steeg hij naar de oppervlakte en terwijl hij door het donkere water gleed, vond hij het vreemd, dat het water niet langer de ruimte binnenstroomde.... Zou het door het luik in het hele schip zijn gekomen, of....

Toen hij met zijn hoofd boven water kwam zag hij het: het luik was gesloten! Het water was zo vlug gestegen, dat de mannen bang waren geworden, dat het in het hele schip zou stromen en daarom hadden zij het luik gesloten.

Toen Ned eenmaal boven water was, begon hij te zwemmen. Hij vroeg zich af hoe lang hij dat vol zou houden. Hij wist, dat er in de zee onder hem de gevaarlijkste zeemonsters leefden. Hij wist dat hij verloren was, als hij door één van die dieren zou worden aangevallen.

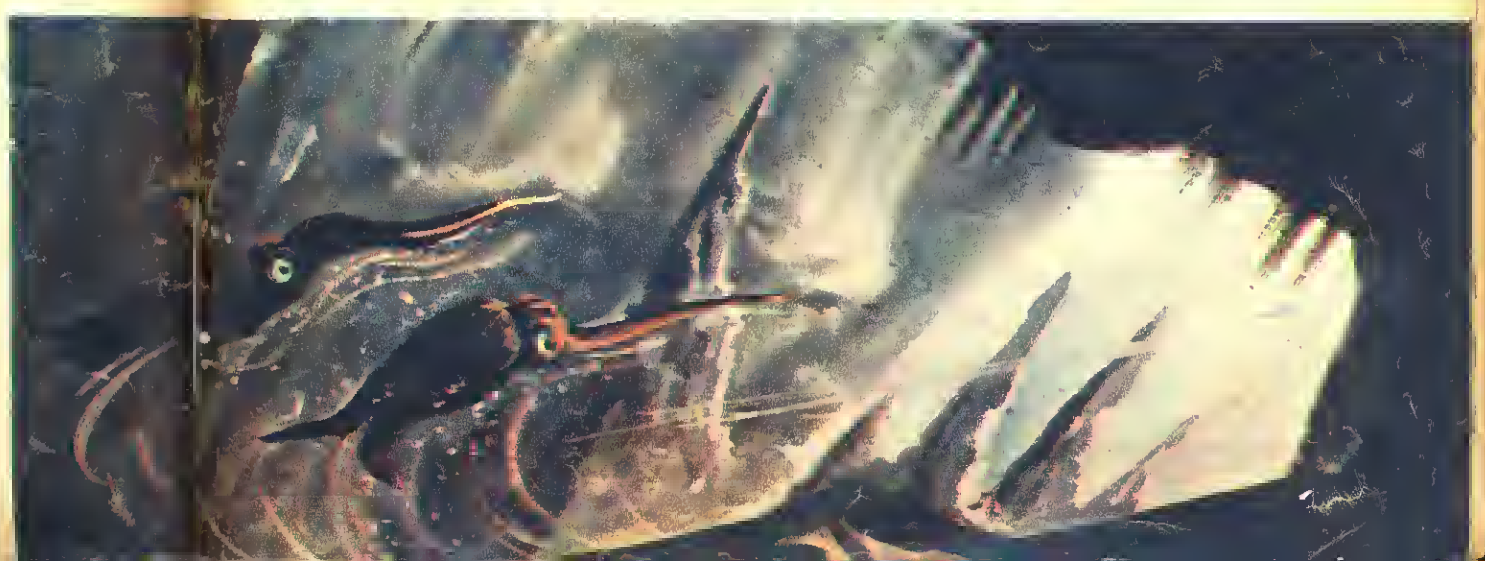

Wilden zij hem hier laten verdrinken om daardoor de anderen te redden of dachten zij, dat hij wel een manier zou vinden om uit de ruimte te ontsnappen?
Ned ontdekte, dat het water niet tot aan de zoldering was gestegen. Dat kon niet, omdat daar alle lucht uit de kajuit was samengeperst en het water er door werd tegengehouden. Met zijn hoofd boven water, dacht Ned na over zijn toestand. Voorlopig hoefde hij niet bang te zijn te zullen stikken, want er was nog genoeg lucht tussen 't water en de zoldering. Nee, er dreigde een ander gevaar. Ned voelde hoe zijn spieren in het ijskoude water langzaam begonnen te verstijven.. Het zou niet lang meer duren en dan zou hij uitgeput omlaag zinken en verdrinken....
Maar was er dan geen redding meer mogelijk? Hij probeerde vlug een oplossing te vinden en opeens schoot hem iets te binnen. Het was een kleine kans dat 't zou lukken, maar het was de enige manier om dit

Kapitein Nemo zat voor het grote orgel en speelde zo maar iets.

avontuur te overleven.. Hij zoog zo veel lucht in, als hij maar in zijn longen kon krijgen en dook dan naar het gat in de scheepswand. Hij hoopte vurig, dat het gat groot genoeg zou zijn en dat de „Nautilus" niet te diep onder de oppervlakte van de zee zou liggen.. alleen dan zou het hem misschien lukken.... Het gat was groot genoeg om Ned door te laten. Hij zette zich nog eens extra af tegen de scheepswand en zag, toen hij zich omdraaide, de duikboot langzaam voorbij varen. Zou hij zijn vrienden in de veilige salon nog ooit terugzien? Hij voelde hoe het water hem omhoog drukte en hoopte, dat hij zijn adem lang genoeg zou kunnen inhouden. Hoger en hoger ging hij en de duikboot verdween achter wieren. Zijn ogen begonnen te suizen en opeens was daar die vreemde pijn in zijn borst weer, die hij ook had gevoeld, toen hij in het wrak bewusteloos raakte. Hij hoopte dat hij vlug weer zou kunnen adem halen. Opeens zag hij de blauwe hemel boven zich en kon hij zijn longen weer vullen. De zee was kalm en er waren geen hoge golven. Ned Land begon te zwemmen en vroeg zich af hoe lang hij dat vol zou kunnen houden.
Plotseling zag hij een grote donkere schaduw in het water naast hem.. schuim spoot omhoog en daar kwam de „Nautilus" boven water! Er vlogen een paar luiken open en overal klommen matrozen aan dek. Zij gooiden Ned een lang touw toe en trokken hem aan boord. Kapitein Nemo stond ook aan dek en sloeg de dappere harpoenier op de schouder. „Jij hebt mijn waardevolste instrumenten gered," zei hij zacht. „Daar kan ik je nooit genoeg voor danken...."
„Waarom...." begon Ned, want hij wilde nu wel eens weten, waarom ze boven zijn hoofd dat luik dicht hadden gedaan, maar nog voor hij iets kon zeggen, riep Conseil: „De matrozen wisten hoe groot het gat in de scheepswand was.... en het schip lag niet te diep onder water. We moesten het luik wel dichtmaken, anders was de hele „Nautilus" vol gelopen en gezonken! De kapitein dacht wel dat jij door het gat naar de oppervlakte zou zwemmen.... We hebben voor het grote raam op de uitkijk gestaan en toen we je zagen, is de „Nautilus" ook naar boven gegaan."
Kapitein Nemo knikte en zei, terwijl hij Neds hand schudde: „Hier op de „Nautilus" laten wij elkaar niet in de steek! Kom nu gauw naar beneden, dan kun je droge kleren aantrekken."
Toen Ned zich had omgekleed en wat had gegeten, ging hij weer aan dek. Een paar matrozen pompten de ondergelopen kajuit leeg en anderen zaten in een roeibootje, dat vlak tegen de duikboot lag en waren bezig met het repareren van het gat. Zij gebruikten werktuigen, die Ned nog nooit had gezien en het leek wel of zij een grote, ijzeren plaat zonder moeite tegen de scheepswand plakten. De harpoenier dacht aan wat kapitein Nemo had gezegd over zijn geheimen en over de vreemde instrumenten, waar hij jarenlang aan had gewerkt.... Zou dit ook een van zijn vele uitvindingen zijn? Hoofdschuddend liep Ned naar de salon.
Kapitein Nemo zat voor het grote orgel en speelde zo maar iets. Conseil zat op een bank en bladerde wat in een boek. Voor het grote raam stond de professor en keek naar de vissen, die langs zwommen. Een paar minuten later kwam een matroos zeggen, dat de reparatie klaar was en gaf kapitein Nemo bevel weer te duiken.
„Waar gaan we heen?" vroeg professor Aronnax. Nemo hield op met spelen en kwam naast de geleerde staan. „We gaan weer verder," zei hij. „We varen verder. Waarheen? Overal waar de zee ons brengt.... De zee is onze beste vriend.... Hij heeft ons vrij gemaakt.." De duikboot zakte naar de bodem en plotseling zag professor Aronnax twee hoge rotsen. De „Nautilus" gleed er vlak langs.
„We zijn hier in een grote, onderzeese rotstuin," zei kapitein Nemo. „Eén verkeerde beweging en het schip stoot lek.... Ze zijn scherp, die rotspunten.... Maar dat hebben we al kunnen merken!" Professor Aronnax knikte. Hij keek zwijgend naar de bont gekleurde wonderwereld aan de andere kant van het grote raam. Grote scholen vissen zwommen voorbij. Hij dacht aan al de wijsheid, die hij uit de boeken had geleerd en aan de échte wereld, die hij nu voor zijn ogen zag. Opeens herinnerde hij zich toen zijn studeerkamer, ver weg, in Frankrijk, met de duizenden boeken en hij vroeg zich af, hoe het daar nu zou toegaan.
„Ik zou nu wel eens willen zien, hoe het er op het land uitziet," zei hij zacht. „Ik zou mijn studeerkamer wel eens willen zien en de winkelstraten van San Francisco.. Vreemd, dat die ook ergens zijn en dat er mensen leven, terwijl wij hier over de nog nooit ontdekte bodem van de oceaan varen!"
Kapitein Nemo lachte even en vroeg toen: „Zoudt u al die dingen echt nog willen zien? Vindt u het hier onder water niet veel mooier?"
De professor haalde zijn schouders op. Kapitein Nemo drukte op een knop en de grote ijzeren platen schoven voor het raam.
„Waarom.." begon Aronnax, maar zweeg, toen hij zag, dat het gezicht van kapitein Nemo donker was van woede.
„Gaat u met mij mee," zei Nemo, „dan zal ik u mijn macht tonen.... Ik zal u iets laten zien, dat geen mens ooit eerder heeft gezien en dat u uw leven lang niet zult vergeten."
„Ik ga met u mee," zei Conseil en stond op van de bank. Nemo schudde zijn hoofd en riep: „Alleen de professor zal mijn geheimen kennen en zal weten, dat ik de machtigste man ter wereld ben en dat ik eens koning zal worden van de hele aarde! Niemand kan mij verslaan! Met mijn instrumenten kan ik overal ter wereld mijn vijanden vinden en hen doden! Nu kent nog niemand mij en iedereen denkt, dat mijn schip een vreemd monster is.. Maar het zal niet lang meer duren of de naam van kapitein Nemo zal met angst worden genoemd! Kom mee professor. U bent de enige die mijn geheim zal kennen en u zult mij helpen bij 't veroveren van de wereld en het verslaan van mijn vijanden!"

Wat is die geheimzinnige uitvinding van kapitein Nemo, waarmee hij de wereld wil veroveren? Zal Aronnax hem helpen of zal hij er voor zorgen, dat de mensen in vrede kunnen blijven leven? Wat moeten de drie vrienden doen tegen de vreemde kapitein met zijn bemanning? Daarover lees je de volgende week.

Dit verhaal is gebaseerd op de film van Walt Disney: 20.000 mijlen onder zee. Copyright 1955, Walt Disney Productions.

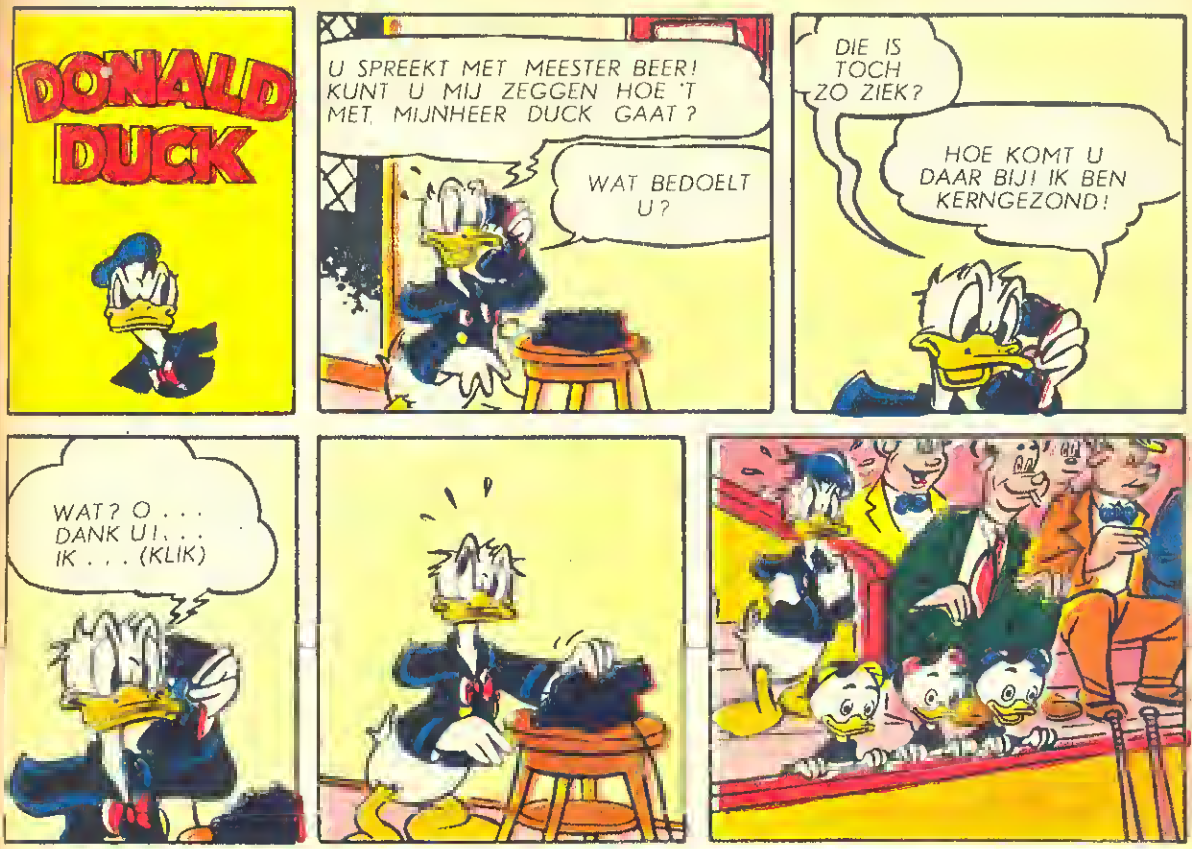

NIEUWS VAN

Sneeuwwitje

De albums

De meeste jongens en meisjes weten al, dat er weer zo'n prachtig album is verschenen met de mooiste tekeningen van Walt Disney en met 80 leuke gekleurde plaatjes, gewijd aan het aloude sprookje van „Sneeuwwitje en de zeven dwergen".

Mochten er nog jongens en meisjes zijn, die nog zo'n album willen hebben — om het b.v. aan een vriendje of vriendinnetje te geven — vraag er dan om aan de bezorger of schrijf even een briefkaartje aan „Donald Duck", Huidekoperstraat 20, Amsterdam, luidend: zend mij een album van „Sneeuwwitje". Vergeet niet naast de frankeerzegel extra postzegels te plakken ter waarde van 30 ct.

De plaatjes

Om tegemoet te komen aan de wens van vele jongens en meisjes, zullen wij dit jaar de plaatjes voor het album niet alleen wekelijks met 4 stuks tegelijk afleveren, doch jullie ook in de gelegenheid stellen meer plaatjes tegelijk te nemen, waardoor Moeder een hoop last wordt bespaard. Ze hoeft dan niet iedere week 4 plaatjes te kopen, doch kan de eerste 40 plaatjes tegelijk nemen. Deze plaatjes zijn verpakt in 2 zakjes van 20 plaatjes elk. Voor ieder zakje van 20 plaatjes betaal je dan 20 cent. Je kunt deze zakjes aan de bezorger vragen. Kinderen, die „Donald Duck" per post ontvangen, kunnen de plaatjes bestellen per briefkaart bij „Donald Duck", Huidekoperstraat 20, Amsterdam. Ieder plaatje kost één cent. Voor iedere 10 cent, die je op de briefkaart aan postzegels extra plakt, ontvang je dus 10 plaatjes. Indien je de 40 plaatjes tegelijk wilt hebben, plak je naast de frankeerzegel 40 cent extra aan postzegels. Op het ogenblik zijn alleen de eerste 40 plaatjes verkrijgbaar. Zodra de andere 40 plaatjes gereed zijn, zullen we dit in „Donald Duck" bekend maken. Hebben jullie het allemaal goed begrepen?"

Tot de volgende week!

OOM DONALD

Bitjes en Batjes van Donald Duck

VREEMDE MANIEREN II

Evert van Mokum heeft me ook het volgende verteld. Kort na de oorlog werd het wereldkampioenschap op de weg in Parijs gehouden. Er waren ook Nederlanders van de partij. Gerrit van der Ruit behoorde tot de ploeg, die de Oranje-kleuren zou verdedigen. Nu wilde het toeval, dat Gerrit daags voor de start bijzonder veel trek kreeg in een kippetje. Maar.... het was in Parijs niet te krijgen. Van der Ruit begon opeens te zeuren. Je kent dat wel: „Ik wil een kippetje hebben." De spanning van de grote wedstrijd had hem te pakken. Het was allemaal niet zo belangrijk, maar de ploegleider zat er toch maar mee. Op het laatste moment vond hij een oplossing. Hij belde Amsterdam op en de volgende ochtend arriveerde er in Parijs per K.L.M.-vliegtuig het bestelde kippetje. Gerrit van der Ruit knapte er helemaal van op. Daar kreeg hij opeens, lekker bruin gebakken, een kippetje in zijn voedselzakje. Van der Ruit fietste wat hij kon en hij bezette aan het eind van de race een mooie vijfde plaats. Kunnen jullie de verbazing van de ploegleider voorstellen toen hij na afloop even het eetzakje van de renner nakeek? Gerrit van der Ruit had alles opgegeten behalve.... het kippetje. Daar had hij geen hap van genomen.

Zo was er ook eens een Belgische renner die in Nederland reed. De jongen had meer dan 100 km goed gereden, toen hij plotseling achter raakte. Zijn ploegleider ging — in de auto — naast hem rijden en vroeg wat er was. „Ik wil een sigaar hebben," zei de renner opeens. De man in de auto schrok ervan. Een coureur in een wedstrijd die om een sigaar vroeg. Hoe was het mogelijk? En weet je wat hij deed? Hij pakte een sigaar, stak die aan en reikte ze de renner toe. De Belgische jongen trok er twee keer aan en gooide de sigaar weg. Hij ging op de trappers staan en haalde binnen een kwartier alle andere renners weer in. Ja, zei de ploegleider na afloop: „Als ik hem die sigaar niet gegeven had, zou hij opgegeven hebben. Je weet niet wat dit is, maar zelfs een beroemde renner kán soms lastiger zijn dan een kind."

Deze vreemde dingen kunnen vooral in de wielersport gebeuren als de spanning te groot wordt. Meestal is zoiets de eerste aanwijzing, dat zo'n renner rust nodig heeft. Zorgen jullie maar, dat je zoiets niet overkomt. Zeurende kinderen zijn nooit prettig.

BEZOEK AAN EEN DIERENTUIN

Als ik met een paar vrienden naar een dierentuin ga, zoeken we daar meestal eerst het apenverblijf op. Je kunt je een hoedje lachen om die grappige dieren. Het leuke van de apen is ook dat ze zoveel mogen hebben, bijvoorbeeld stukjes brood, pinda's, koekjes, worteltjes, snoepjes, enz. En heb je wel eens gemerkt hoe dankbaar ze de lekkernijen, die je hebt meegebracht, oppeuzelen. Ja, bij de apen kun je echt plezier hebben. Maar laatst werd ik toch heel erg kwaad op een jongen, die ook bij de apen stond te kijken. Hij meende dat hij eens grappig moest zijn en gaf één van de apen een stukje spiegelglas. Nadat het

dier hiermee een poosje gespeeld had, stak hij het in zijn bek en begon het in stukjes te bijten. De jongen had er het grootste plezier om. Maar toen ik hem vertelde, hoe laf ik hem vond, maakte hij dat hij wegkwam. Gelukkig kwam één der oppassers er net aan. Toen hij hoorde wat er gebeurd was, stapte hij dadelijk het hok in en het gelukte hem na heel veel moeite het glas uit de bek van de aap te verwijderen. Ik begrijp niet dat er kinderen kunnen zijn, die er plezier in hebben om dieren iets te geven, dat ze niet mogen hebben of waaraan ze zich kunnen verwonden. Ook kan ik nooit uitstaan dat er voedsel naar dieren geworpen wordt, die in hokken zitten waarbij duidelijk vermeld is: verboden te voederen. Snappen die meisjes en jongens dan niet, dat deze dieren speciaal voedsel moeten hebben en dat ze heel erg ziek kunnen worden van hetgeen ze van de bezoekers krijgen. Als jullie weer eens in een dierentuin komen, let dan goed op de belhamels, die de voorschriften niet in acht nemen. Geef hun een waarschuwing en als dat niet helpt, haal dan de oppasser. Niemand zal kunnen beweren dat je in zo'n geval een klikspaan bent. Het is je plicht het voor de dieren op te nemen. **Daan Dierenvriend.**

EVEN NADENKEN

Probeer ook dit keer weer de goede antwoorden op onze drie moeilijke vragen te geven. Wanneer je het niet weet, zoek dan naar de juiste antwoorden op één van de andere pagina's van ons blad.
1. Wanneer een schip z'n maidentrip maakt, wat betekent dit dan? 2. Wat is het firmament? 3. Waarmee haalt een vis adem?

KUN JE TEKENEN?

De vorige week heb ik jullie een soort tekening laten zien met een wortel en een paar lijnen er op. Hebben jullie geprobeerd een dier erbij te tekenen met die lijnen? Ik zelf heb er dit konijn van gemaakt. En jullie?

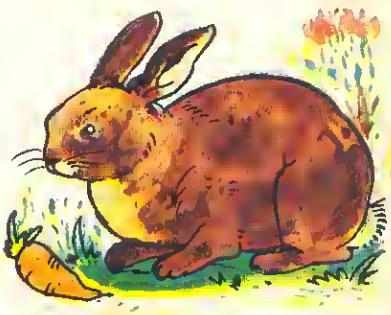

HOOFDKUSSEN AAN DE VOETEN

In de vorige eeuw waren er nog heel veel boeren in Europa, die met hun voeten op het hoofdkussen sliepen, in plaats van met hun hoofd. Ze vonden dat hun voeten het hardst van alles werkten en dat deze daarom meer recht op het lekkerste uitrusten hadden dan hun hoofd!

WALT DISNEY
Knabbel en Babbel
WIE IS DAT, KNABBEL? HIJ LOOPT ZO RAAR?
DAT IS BROER KONIJN!
HIJ LOOPT ALTIJD ZO!
KIJK, ZO! HOP! HOP!
HA! HA!
HOP!
NEE, ZO! EEN TWEE, HOP! EEN, TWEE, HOP!
HOP!
HOP!
HELP!
O, HIJ HOPT NIET MEER!
WAAROM HANG JIJ DAAR ZO?
IK BEN IN 'N VAL GELOPEN!

IK ZAL 'T TOUW DOOR-KNAGEN!

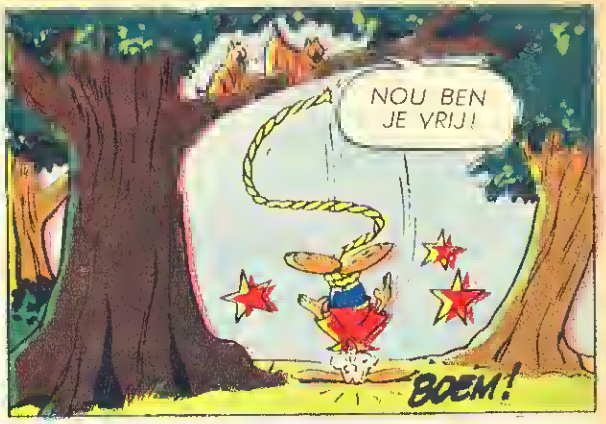
NOU BEN JE VRIJ!
BOEM!

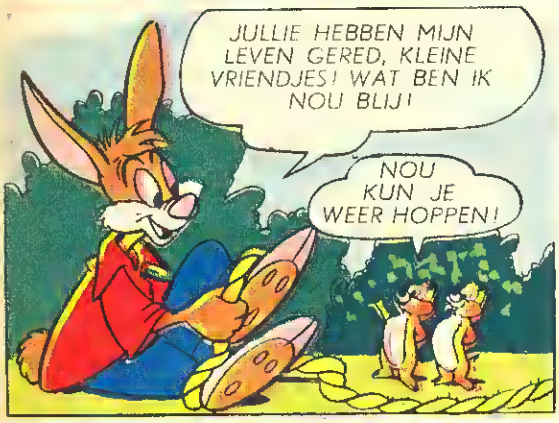
JULLIE HEBBEN MIJN LEVEN GERED, KLEINE VRIENDJES! WAT BEN IK NOU BLIJ!
NOU KUN JE WEER HOPPEN!

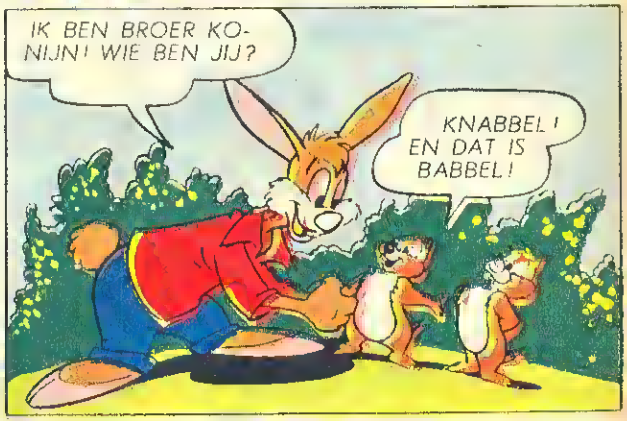
IK BEN BROER KONIJN! WIE BEN JIJ?
KNABBEL! EN DAT IS BABBEL!

ALS JULLIE ME 'S NODIG HEBBEN, MOET JE MAAR FLUITEN! DAN KOM 'K METEEN!

HA! HA!
WAAROM LACH JE NOU?
WAT GA JE DOEN?

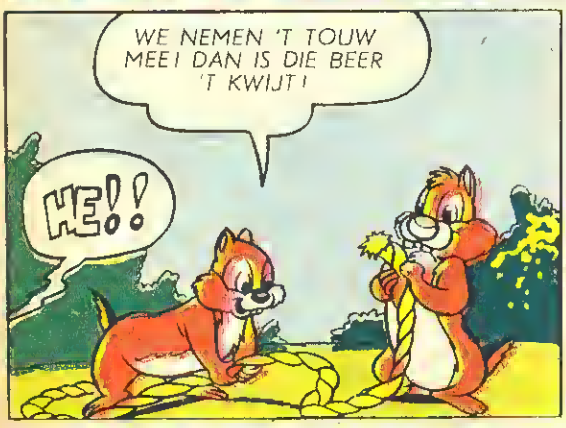
WE NEMEN 'T TOUW MEE! DAN IS DIE BEER 'T KWIJT!
HE!!

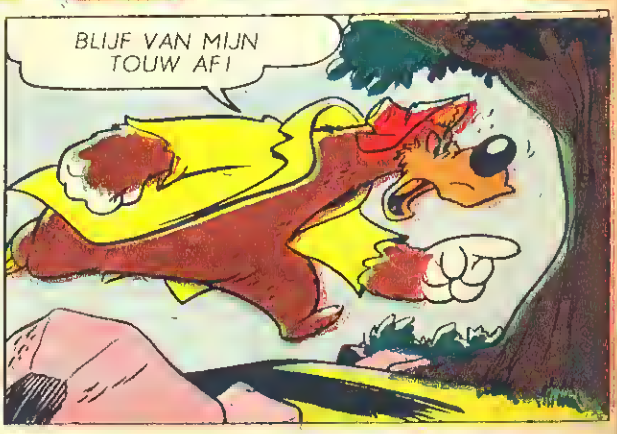
BLIJF VAN MIJN TOUW AF!

DA'S 'N VAL VOOR BROER KONIJN!
HIJ ZAT ER AL IN!
O JA, WAAR IS IE DAN GEBLEVEN?
HIJ IS WEG!
SS-S-ST!
WAT? HEBBEN JULLIE DAT GEDAAN?
JA! EN HIJ WAS ER ERG BLIJ OM!
WE NEMEN 'T TOUW MEE!
GAAN WE NOU NAAR HUIS?
RRR-R-R!
BONS!
WAT VALLEN GROTE BEREN HARD HE?
NOU!
IK HEB HONGER!
NOU ZIJN WE VEILIG!
WAAROM WIL BEER KONIJN VANGEN?
WEET 'K NIET! BEER DOET ALTIJD ZO'N GEKKE DINGEN!

AHA! DAAR IS M'N TOUW!
DAN ZITTEN ZE VAST IN DIE BOOM!
OEF!
HE! WAT GEBEURT ER?
NOU KAN 'K JULLIE PAKKEN!
HELP!
HIJ VALT OVER ONZE NOTEN!
KIJK! HIJ KRAAKT ZE VAST VOOR ONS!
HA! HA!
OEF!
KRAK
KRAK
KRAK!
KRAK
DAAR KOMT IE WEER AAN!
O...

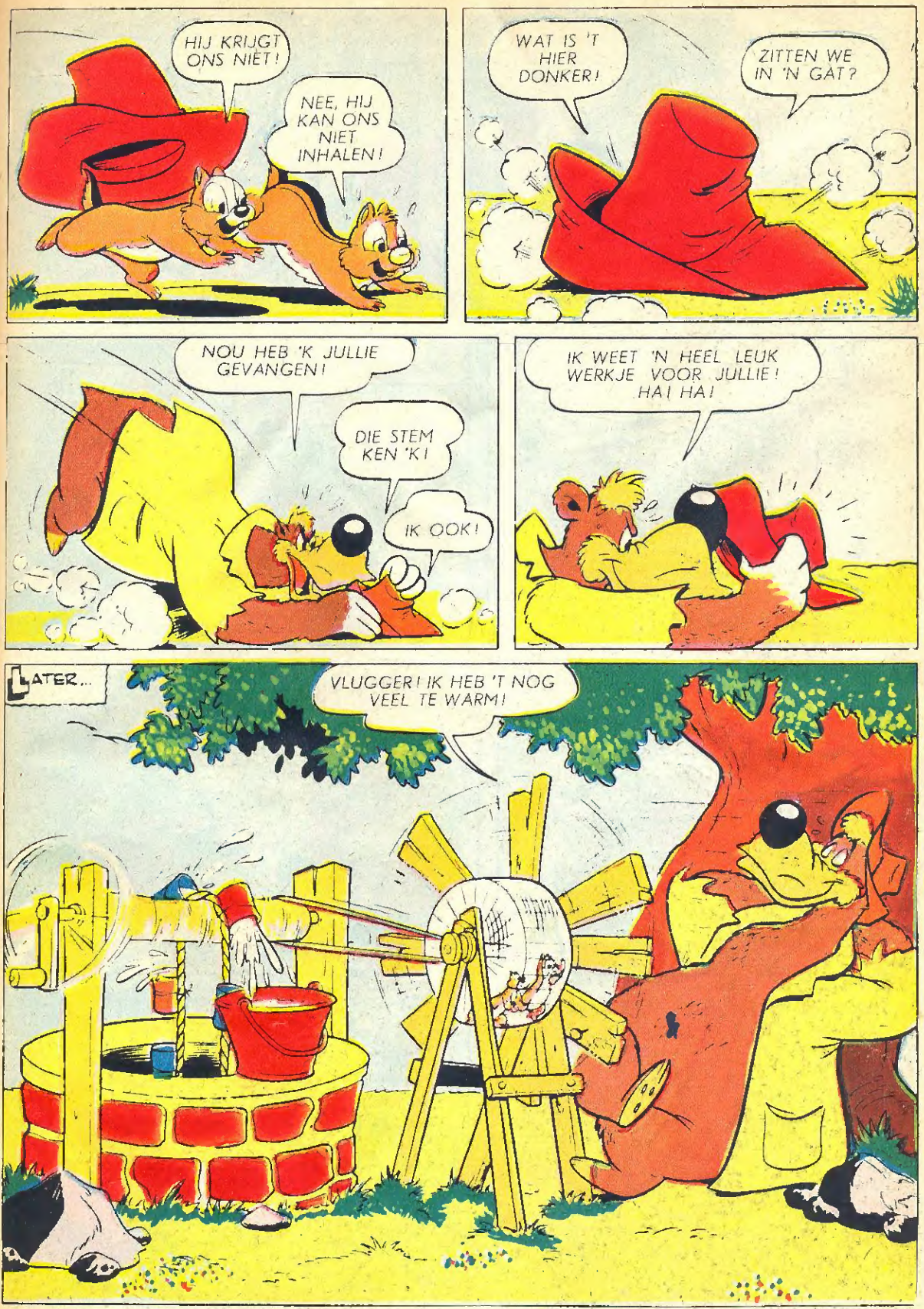
HIJ KRIJGT ONS NIET!
NEE, HIJ KAN ONS NIET INHALEN!
WAT IS 'T HIER DONKER!
ZITTEN WE IN 'N GAT?
NOU HEB 'K JULLIE GEVANGEN!
DIE STEM KEN 'K!
IK OOK!
IK WEET 'N HEEL LEUK WERKJE VOOR JULLIE! HA! HA!
LATER...
VLUGGER! IK HEB 'T NOG VEEL TE WARM!

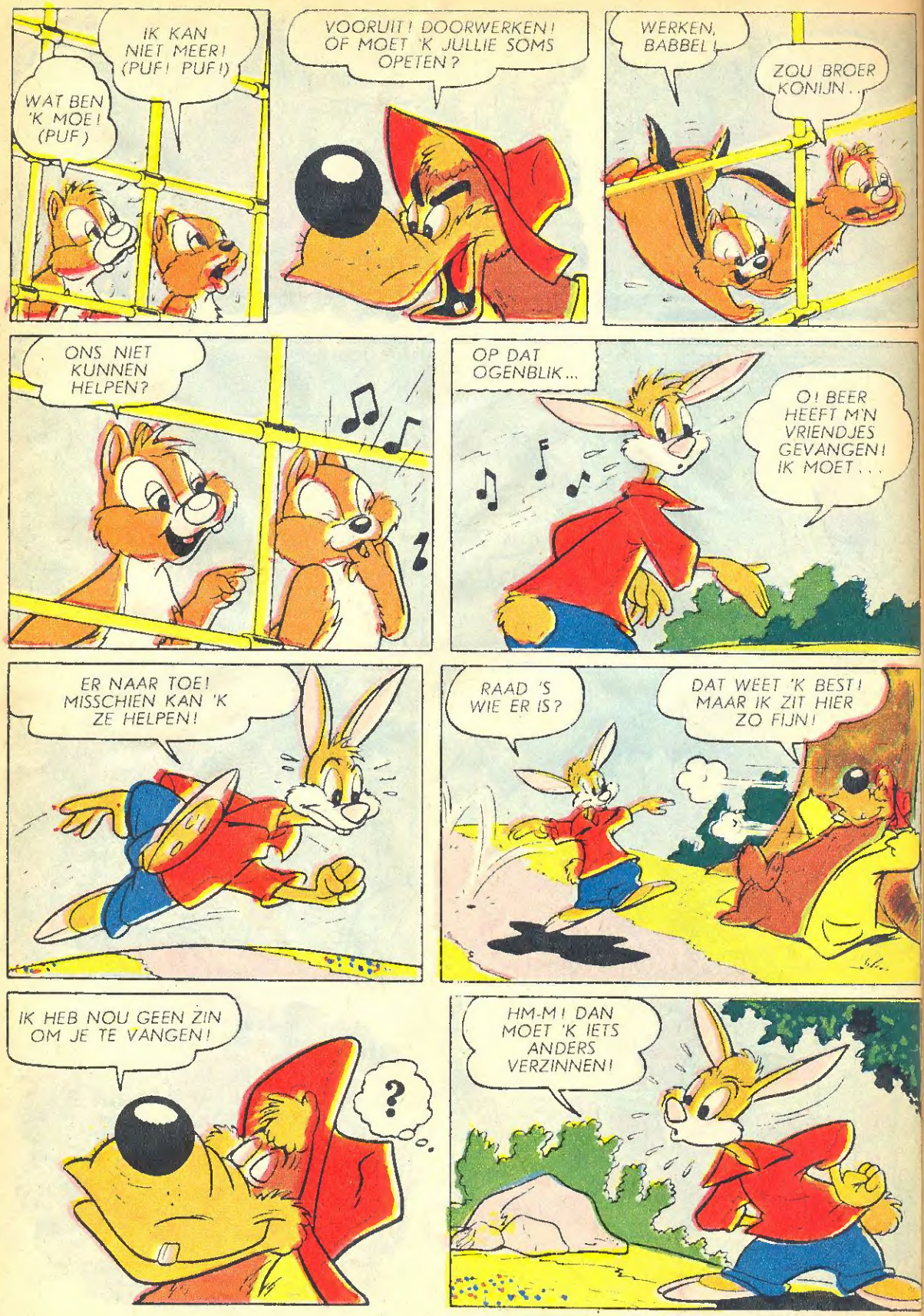
IK KAN NIET MEER! (PUF! PUF!)
WAT BEN 'K MOE! (PUF)
VOORUIT! DOORWERKEN! OF MOET 'K JULLIE SOMS OPETEN?
WERKEN, BABBEL!
ZOU BROER KONIJN..
ONS NIET KUNNEN HELPEN?
OP DAT OGENBLIK...
O! BEER HEEFT M'N VRIENDJES GEVANGEN! IK MOET...
ER NAAR TOE! MISSCHIEN KAN 'K ZE HELPEN!
RAAD 'S WIE ER IS?
DAT WEET 'K BEST! MAAR IK ZIT HIER ZO FIJN!
IK HEB NOU GEEN ZIN OM JE TE VANGEN!
?
HM-M! DAN MOET 'K IETS ANDERS VERZINNEN!

HIJ IS WEGGEGAAN! ZOU HIJ NOG TERUGKOMEN?
WEET 'K NIET!
MAAR . . .
HIER ZAL IE WEL OP AFKOMEN!
HONING
ZIE 'K 'T GOED? HONING? DIE MOET 'K HEBBEN!
ZIT DIE POT VOL MET HONING?
HIJ ZIT HELE-MAAL VOL!
MAAR NIET MET HONING! HA! HA!
ZZZZ
'T IS VOOR JOU ALS JE MIJ MET RUST LAAT!
ZZZZZ
HONING
AFGESPROKEN!
ZZZZZ!
HONING
HIER HEB JE 'M!
BOEM!

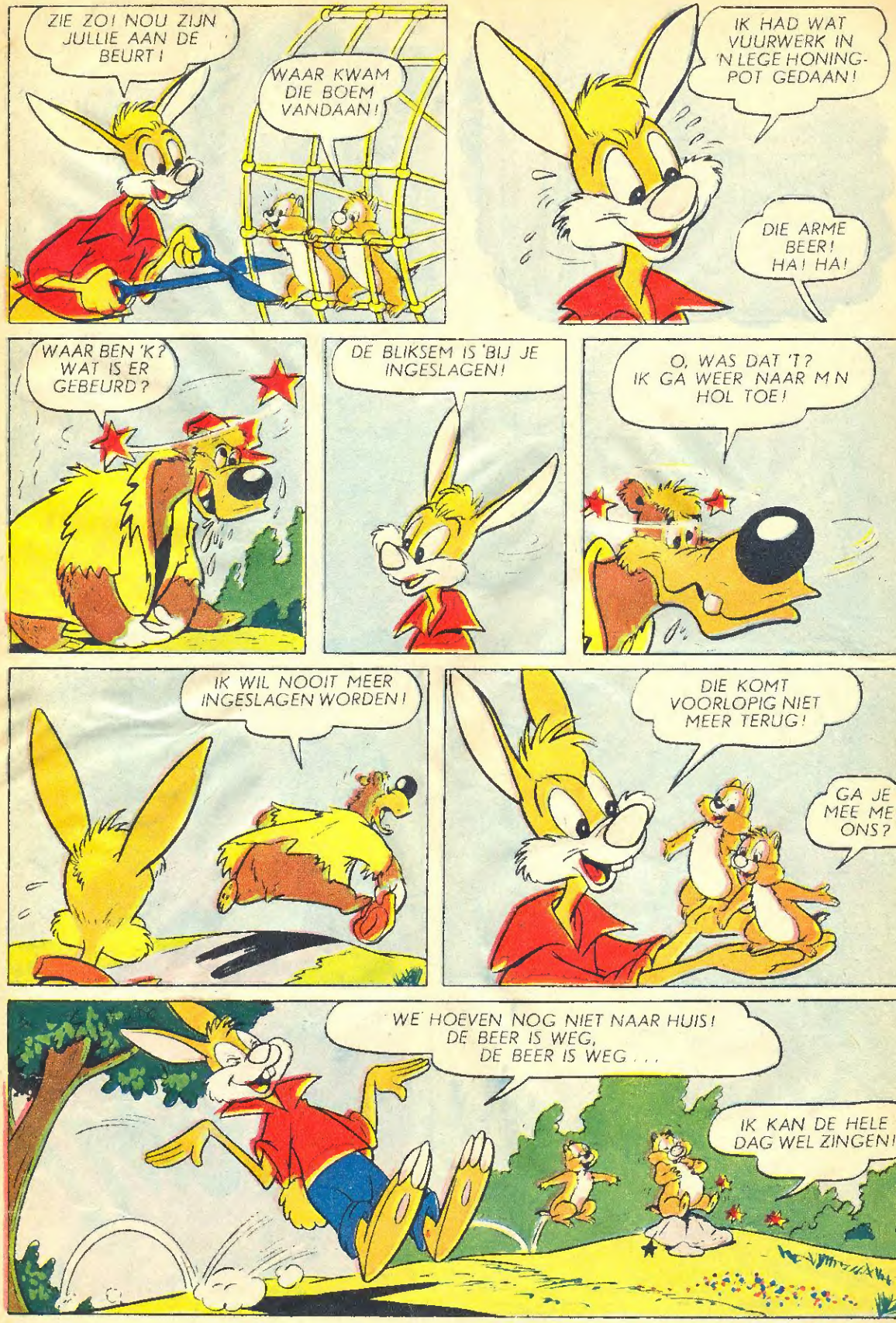
ZIE ZO! NOU ZIJN JULLIE AAN DE BEURT!
WAAR KWAM DIE BOEM VANDAAN!
IK HAD WAT VUURWERK IN 'N LEGE HONING-POT GEDAAN!
DIE ARME BEER! HA! HA!
WAAR BEN 'K? WAT IS ER GEBEURD?
DE BLIKSEM IS 'BIJ JE INGESLAGEN!
O, WAS DAT 'T? IK GA WEER NAAR M'N HOL TOE!
IK WIL NOOIT MEER INGESLAGEN WORDEN!
DIE KOMT VOORLOPIG NIET MEER TERUG!
GA JE MEE MET ONS?
WE' HOEVEN NOG NIET NAAR HUIS! DE BEER IS WEG, DE BEER IS WEG . . .
IK KAN DE HELE DAG WEL ZINGEN!